

МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ ЧУМАЧЕНКО В УКРАЇНСЬКІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ НАУЦІ (ДО 85-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ)

ОЛЕКСАНДР АМОША,

*доктор економічних наук, професор,
академік НАН України, директор Інституту
економіки промисловості НАН України, м. Донецьк*

ВОЛОДИМИР БІЛЕЦЬКИЙ,

*доктор технічних наук, професор, шеф-редактор
аналітично-інформаційного журналу «Схід»*

Микола Григорович Чумаченко - доктор економічних наук, професор, академік НАН України, Заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, лауреат премій АН УРСР ім. О. Г. Шліхтера та НАН України ім. М. І. Туган-Барановського, почесний директор Інституту економіки промисловості НАН України.

Микола Григорович Чумаченко народився 1 травня 1925 р. у селянській родині в селі Гладківка (колишньому Келегеї) Голопристанського району Херсонської області. Учився в Келегейській неповній середній, а потім у Голопристанській середній школі № 1. У 1943-1949 рр. він, солдат Радянської Армії, у складі військ 4-го Українського фронту очищує нашу землю від фашистів. Після демобілізації з лютого 1949 р. до 1961 р. працює на Кутаїському автомобільному заводі ім. Г. К. Орджонікідзе старшим бухгалтером, начальником сектора матеріального обліку, заступником головного бухгалтера й головним бухгалтером заводу.

Робота на заводі для М. Г. Чумаченка була школою виробничого досвіду. У цей період він активно вивчає економіку й господарську діяльність підприємства. Без відриву від виробництва з відзнакою закінчує в 1957 р. економічний факультет Тбіліського державного університету й вступає до заочної аспірантури Київського фінансово-економічного інституту. Одночасно займається виробничою та дослідницькою роботою. Результати останньої викладені в ряді публікацій та дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата економічних наук "Питання аналізу рентабельності соціалістичних промислових підприємств (на прикладі промислових підприємств м. Кутаїсі)" (1962 р).

З 1961 р. розпочинається викладацька діяльність М. Г. Чумаченка - за результатами кон-

курсу його обирають старшим викладачем кафедри обліку й аналізу Київського інституту народного господарства ім. Д. С. Коротченка, а в серпні 1964 р. - завідувачем щойно створеної кафедри економічного аналізу. У тому ж 1964 р. йому присвоєно вчене звання доцента.

Велику увагу М. Г. Чумаченко приділяє організації навчального процесу, працюючи заступником декана обліково-статистичного факультету, деканом факультету планування промисловості, проректором інституту із заочної та вечірньої форми навчання. Він неодноразово обирався членом партійного бюро факультету, членом і секретарем партійного комітету інституту.

Із серпня 1967 до червня 1968 р. М. Г. Чумаченко перебуває на науковому стажуванні в Іллінойському університеті (США), де виступає з доповідями й публікує дві статті. У 1970 р. Микола Григорович Чумаченко захистив у Московському економіко-статистичному інституті дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора економічних наук на тему "Проблеми обліку й економічного аналізу в управлінні промисловим підприємством", у лютому 1971 р. йому присвоєно вчене звання професора. У січні 1971 р. М. Г. Чумаченка призна-

чено заступником директора з наукової роботи Інституту економіки АН УРСР, а у квітні 1972 р. його обрали заступником академіка-секретаря Відділення економіки, історії, філософії та права АН УРСР. У

квітні 1973 р. Микола Григорович був призначений директором Інституту економіки промисловості АН УРСР і заступником голови Донецького наукового центру АН УРСР. Під його керівництвом в інституті розпочаті широкі дослідження проблем удосконалення управління виробництвом, регіональної економіки, прискорення науково-технічного прогресу. Він очолив секцію наукової ради центру "Розвиток і розміщення продуктивних сил Донбасу". У грудні 1973 р. Миколу Григоровича Чумаченка обрано членом-кореспондентом АН УРСР.

У цей період М. Г. Чумаченко надає великого значення підготовці кадрів економістів вищої кваліфікації. З 1973 р. він, професор обліково-фінансового факультету Донецького державного університету (за сумісництвом), викладає авторські спецкурси "Теорія прийняття управлінських рішень", "Управління науково-технічним прогресом", "Господарський механізм соціалістичного суспільства". З вересня 1992 р. завідує кафедрою фінансового менеджменту (зараз - кафедра обліку і аудиту Донецького державного університету управління) Донецької державної академії управління. Багато сил й енергії М. Г. Чумаченко віддає підготовці та виданню підручників і навчальних посібників, підвищенню рівня викладання та практичного здійснення бухгалтерського обліку в умовах переходу до міжнародних стандартів.

З вересня 1975 р. М. Г. Чумаченко очолює відділ проблем управління виробництвом Інституту економіки промисловості АН УРСР. Відділ досліджує формування організаційних структур управління об'єднань, поєднання галузевого та територіального управління економікою, розвитку соціалістичного контролю. Багато років він був членом редакційної колегії журналу "Економіка Радянської України". До сьогодні входить до складу редакційних колегій журналів "Економіка промисловості", "Регіональна економіка", "Менеджер", "Фінансовий контроль", "Економіка та держава", "Вугілля України", "Схід".

Слід відзначити характерну особливість науково-організаційного стилю М. Г. Чумаченка: для проведення відповідальних досліджень він формує й очолює молодіжні колективи. Такі колективи створювались для дослідження проблем у науково-виробничих об'єднаннях, розробки плану науково-технічного прогресу в регіоні, методики виявлення резервів виробництва. За створення методики Комплексної програми науково-технічного прогресу в промисловості Донбасу до 2000 р. трьом науковим співробітникам молодіжного колективу присуджені медалі АН УРСР з премією для молодих учених і студентів за 1981 р. За активне залучення молоді до дослідницької роботи Миколі Григоровичу Чумаченку в 1987 р. присвоєно звання лауреата Всесоюзного огляду науково-технічної творчості молоді.

У 1976 р. М. Г. Чумаченко очолив уперше сформовану в Донбасі спеціалізовану раду з присудження вченого ступеня доктора економічних наук. Під його керівництвом багато провідних науковців нашого регіону провели дослідження й успішно захистили докторські дисертації. Очолюючи Інститут економіки промисловості НАН України, М. Г. Чумаченко

велику увагу приділяє розвитку пріоритетних напрямків досліджень: у 1974 р. в інституті за його участі створені відділи проблем управління виробництвом і проблем соціально-економічного розвитку, у 1976 р. - відділ проблем охорони праці, у 1977 р. - відділ методології планування та стимулювання в промисловості, відділ проблем управління якістю в Дніпропетровську, у 1979 р. у Запоріжжі був сформований відділ соціально-економічних проблем із питань ліквідації ручної праці в промисловості, із 1981 р. функціонувало Дніпропетровське відділення Інституту економіки промисловості. З метою розвитку досліджень з актуальних проблем сучасності в 1986 р. в інституті були відкриті відділ економічних та соціальних проблем автоматизації й відділ проблем ефективного використання виробничого потенціалу. Такі структурні перетворення забезпечили підвищення ефективності фундаментальних досліджень, прискорення впровадження їх результатів у промисловості: якщо в 1973 р. інститутом впроваджено 34 роботи з економічним ефектом 3,6 млн руб., то вже в 1986 р. - 53 роботи з економічним ефектом 8,9 млн руб.

У березні 1981 р. М. Г. Чумаченко обирається академіком-секретарем Відділення економіки АН УРСР. А в лютому 1982 р. Президія АН УРСР призначає його головою Донецького наукового центру АН УРСР. У квітні 1982 р. він обирається дійсним членом (академіком) АН УРСР, у березні 1983 р. його було обрано на черговий строк членом Президії Академії наук УРСР, із 1981 до 1993 р. він входить до складу редколегії журналу "Вісник Академії наук Української РСР".

Як член Президії АН УРСР із 1981 р. М. Г. Чумаченко бере активну участь у її роботі, а як голова Донецького наукового центру АН УРСР - проводить велику організаційну роботу щодо мобілізації наукових сил академічних та галузевих науково-дослідних закладів та ВНЗ на вирішення регіональних проблем. За його ініціативи й під його безпосереднім керівництвом уперше в республіці розроблена Комплексна програма науково-технічного прогресу в промисловості Донецької і Ворошиловградської областей до 2000 р., сформовані й реалізовані регіональні науково-технічні програми "Донбас", "Технічне переозброєння та реконструкція промисловості Донбасу". Наслідки досліджень наукових закладів центру були представлені на ВДНГ СРСР у 1986 р. в експозиції "Учені Донбасу - виробництву". На Міжнародній ярмарці в Лейпцігу в 1988 р. Донецький науковий центр АН УРСР був нагороджений медаллю. Інститут був також нагороджений дипломом пошани ВДНГ СРСР (1986 р.), йому присуджена перша премія республіканського конкурсу за науково-технічну розробку "Інтенсифікація використання вторинних ресурсів на основі програмно-цільового методу" (1987 р.).

У серпні 1975 р. М. Г. Чумаченко був членом делегації Української РСР на Спеціальній сесії Генеральної Асамблеї ООН. Протягом 1976-1978 рр. був Постійним представником Української РСР у Комісії ООН із транснаціональних корпорацій. Протягом 1978-1985 років очолював Комісію Державного ко-

мітету науки і техніки СРСР з ефективності використання обчислювальної техніки країн-членів РЕВ.

У 1993 році за ініціативи М. Г. Чумаченка створена Академія економічних наук України (АЕНУ), яка має своєю метою сприяння розвитку фундаментальних та прикладних економічних наук для ефективного господарського становлення держави України шляхом консолідації інтелектуального потенціалу вчених, політиків, урядовців, керівників підприємств, фахівців народного господарства. АЕНУ має регіональні центри: Західний (м. Тернопіль), Кримський (м. Сімферополь), Південний (м. Одеса), Східний (м. Донецьк), Придніпровський (м. Дніпропетровськ), Північно-Західний (м. Київ), Північно-Східний (м. Харків).

У серпні 1995 р. М. Г. Чумаченко за власним бажанням звільняється з посади голови Донецького наукового центру НАН України та директора Інституту економіки промисловості НАН України, залишаючись керівником відділу проблем управління виробництвом ІЕП НАН України. У вересні 1995 р. він призначається почесним директором Інституту економіки промисловості НАН України. До грудня 1998 р. Микола Григорович виконував обов'язки члена Президії НАН України, а після цього був призначений радником президії.

Коло наукових інтересів М. Г. Чумаченка досить широке. Основні напрямки його досліджень - виявлення резервів підвищення ефективності суспільного виробництва. У своїй творчості він не замикається в рамках обраної на початку наукової діяльності тематики, а переходить до дослідження нових актуальних проблем економіки. У наукових дослідженнях М. Г. Чумаченка можна виділити вісім напрямків.

Інформаційна система управління - господарський облік й економічний аналіз. Цей напрямок досліджень зумовлений характером виробничої, а потім і педагогічної діяльності вченого. Основна мета досліджень цього напрямку - забезпечення такої організації бухгалтерського обліку й економічного аналізу на підприємстві, котра б сприяла максимальному використанню інформації в управлінні виробництвом.

Головні ідеї підвищення оперативності бухгалтерського обліку й економічного аналізу як важливої структурної частини інформаційної системи управління викладені М. Г. Чумаченком у докторській дисертації "Проблеми обліку та економічного аналізу в управлінні промисловим виробництвом", у багатьох наукових публікаціях, а також у главах підручників "Бухгалтерський облік" та "Бухгалтерський облік в промисловості".

В останні роки М. Г. Чумаченко виступив із серією фундаментальних статей з сучасних проблем бухгалтерського обліку у зв'язку із запровадженням міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, розвитком управлінського обліку.

Удосконалення управління виробництвом - центральна проблема досліджень, які проводить М. Г. Чумаченко. Його теоретичним набутком у цій сфері стала, зокрема, класифікація функцій управління, принципи організації апарату управління, делегування повноважень. Велику увагу вчений при-

діляє обґрунтуванню практичних рекомендацій у наукових доповідях, у журнальних та газетних статтях. Спільно з О. О. Гацою, В. В. Дем'яненко та іншими ним підготовлений практичний посібник "Стиль, методи та прийоми управління". Разом із академіком НАН України В. К. Мамутовим М. Г. Чумаченко брав активну участь в обговоренні проекту Конституції УРСР, Господарського кодексу, державного арбітражу, захисті проекту конституційного Закону України про державну владу.

Великий внесок Микола Григорович зробив у розвиток теорії управлінських рішень, а також у дослідження процесів формування та ефективності функціонування виробничих і науково-виробничих об'єднань. Узагальнені результати досліджень представлені в монографіях "Розвиток виробничих об'єднань у промисловості: питання теорії і практики", "Розвиток госпрозрахункових відносин на промисловому підприємстві: досвід і проблеми", багатьох статтях і виступах на міжнародних та всесоюзних, а пізніше всеукраїнських наукових конференціях. Під керівництвом М. Г. Чумаченка і за його участю підготовлені пропозиції подальшого розширення господарської самостійності підприємств й об'єднань, підвищення рівня планової роботи, розроблені основні напрямки зміцнення взаємодії галузевого й територіального підходів до управління народним господарством.

Проблеми автоматизації управління. Діапазон досліджень проблем автоматизації управління, які проводив М. Г. Чумаченко, широкий. Це й узагальнення досвіду створення АСУВ у чорній металургії УРСР, автоматизація управління науково-технічним прогресом на галузевому й регіональному рівнях; синтез існуючих автоматизованих систем управління виробництвом в інтегровану систему управління на різних рівнях.

Економіка та управління галузями промисловості. Велику увагу приділяє М. Г. Чумаченко проблемам інтенсифікації виробництва, підвищення його ефективності. На прикладі машинобудівних підприємств Донбасу він аналізує різні фактори інтенсифікації промислового виробництва, обґрунтовує роль економічної науки в інтенсифікації суспільного виробництва. Дослідження економічних процесів у ряді галузей промисловості використані для розробки пропозицій щодо вдосконалення планування, підвищення продуктивності праці, розвитку допоміжних виробництв, розширення зв'язків із наукою, удосконалення управління та контролю.

М. Г. Чумаченко активно залучався до узагальнення наслідків економічного експерименту, що проводився в країні з питань розширення прав і підвищення відповідальності об'єднань і підприємств. Під його керівництвом підготовлені наукові доповіді до вищих органів управління. Узагальнення результатів проведених досліджень представлене в колективній монографії "Економічні методи управління", яка була одночасно опублікована в Софії та Києві.

В останні роки дослідження М. Г. Чумаченка були зосереджені на розробці концепції державної промислової політики та організаційного механізму управління державним сектором промисловості.

За активну участь у дослідженні проблем галузі М. Г. Чумаченко був нагороджений знаками "Шахтарська слава" I, II і III ступенів, йому присуджена премія ЦК ЛКСМ України і Міністерства вугільної промисловості Української РСР у галузі науки і техніки.

Управління економікою регіону. Під керівництвом М. Г. Чумаченка та за його участю проводиться систематичний аналіз розвитку галузей економіки області. Найбільше він торкається економічного й соціального розвитку регіону, формування зразкового міста, створення системи запровадження передового досвіду, розвитку продовольчого комплексу міст Бердянська та Маріуполя, ролі Донбасу в паливно-енергетичному балансі України, передумов та концепції створення зони вільного підприємництва в Донецькій області.

У 1980 р. за цикл праць із питань планування економічного й соціального розвитку територіально-виробничих комплексів і міст М. Г. Чумаченку присуджена премія Академії наук Української РСР ім. О.Г. Шліхтера.

На початку переходу до ринкових відносин широко розповсюджувалася думка про відмову від планування економічного й соціального розвитку. У серії статей "Бачити прийдешнє" М. Г. Чумаченко обґрунтував необхідність довгострокового й поточного планування, посилаючись пізніше на досвід місцевого управління в Японії та Китайській Народній Республіці, муніципального самоврядування в США.

Значну увагу М. Г. Чумаченко приділяв пошуку шляхів досягнення оптимального поєднання територіального й галузевого аспектів управління. У цьому плані в останні роки ним ґрунтовно досліджуються проблеми економічної самостійності та самофінансування регіону, розробляються концептуальні матеріали для областей, особливо виділяється проблема формування місцевих бюджетів як основи економічної самостійності регіону.

У 1994 р. за ініціативою й під керівництвом М.Г.Чумаченка створена Українська асоціація регіональних наук. В останні роки дослідження М. Г. Чумаченка присвячені подальшому розвитку регіоналістики, питанням економічного розвитку регіону, його територіальній організації.

Управління науково-технічним прогресом. Досвід формування й розвитку системи територіального управління НТП М. Г. Чумаченко узагальнив в інформаційних матеріалах, у статтях, доповідях на конференціях. У вересні 1982 р. М. Г. Чумаченко доповів про проблеми територіального управління НТП на бюро Відділення економіки АН СРСР, котре схвалило проведену роботу і затвердило М. Г. Чумаченка головою Проблемної комісії з питань територіального управління науково-технічним прогресом Наукової ради АН СРСР із економічних проблем науково-технічної революції.

Теоретичне узагальнення проблем формування системи територіального управління науково-технічним прогресом викладено М. Г. Чумаченком у монографіях "Економічна ефективність науково-технічного прогресу", "НТП та вдосконалення управління соціалістичним виробництвом", "Удосконалення уп-

равління економікою регіону", "Економічні проблеми розвитку територіальних науково-технічних комплексів", "Проблеми регіонального управління науково-технічним прогресом: теорія, методика, практика" та довіднику "Науково-технічний прогрес: питання та відповіді".

У своїх дослідженнях М. Г. Чумаченко звернувся й до економічних проблем автоматизації виробництва: визначення ефективності гнучких засобів автоматизації виробництва в машинобудуванні, виділення частки прибутку, який витрачається на заходи з автоматизації виробництва. Узагальнені результати цих досліджень представлені в монографіях "Ефективність автоматизації виробництва", "Економічні умови автоматизації виробництва".

За цикл робіт із економічних проблем автоматизації виробництва М. Г. Чумаченку присуджена премія Академії наук України за 1992 р. ім. М. І. Туган-Барановського.

Економічні проблеми екології і ресурсозбереження. Ця проблема дуже актуальна для Донбасу, і тому зрозуміла наукова зацікавленість нею М. Г. Чумаченка. У монографії "Актуальні проблеми охорони навколишнього середовища" ним фундаментально розроблені проблеми зниження антропогенного навантаження, визначені організаційно-економічні передумови формування екологічної реконструкції Донбасу.

Проблеми охорони навколишнього середовища тісно пов'язані з проблемами ресурсозбереження. А головним напрямом їх вирішення є інтенсифікація суспільного виробництва. Цій проблемі була присвячена розробка методичних рекомендацій щодо комплексної системи управління якістю продукції та ефективного використання ресурсів на промислових підприємствах Донецької області, а також монографії "Інтенсифікація промислового виробництва" та "Інтенсивний розвиток індустрії". М. Г. Чумаченко працює також над проблемою збереження матеріальних ресурсів: зниження матеріаломісткості виробництва, комплексного використання матеріально-сировинних ресурсів та зниження запасів товарно-матеріальних цінностей за рахунок прискорення обігу коштів та покращання матеріально-технічного постачання.

Як для Донбасу, так і для більшості регіонів України актуальною є проблема використання промислових відходів та вторинних ресурсів. Цій проблемі М. Г. Чумаченко приділяє систематичну увагу, а також зосереджується на розробці довгострокових регіональних програм комплексного використання вторинних ресурсів, формуванні Генеральної схеми управління комплексним використанням відходів та вторинних ресурсів у регіоні. За участі Миколи Григоровича розроблена програма використання відходів виробництва та споживання в Донецькій області до 2005 р. та система управління використанням відходів. Велику увагу приділяє учений удосконаленню планування поставок металопродукції як одному із напрямків ресурсозбереження.

Останнім часом увага Миколи Григоровича прикута до економічних проблем екології, і перш за все раціонального використання цільових ресурсів. Він

підготував доповідь на семінарі в Міжнародному інституті прикладного системного аналізу (Люксембург, Австрія), а також ряд журнальних статей.

Аналіз економічних реформ в Україні. На початку процесу реформ М. Г. Чумаченко працював над розробкою програм і концепцій переходу країни до ринкових відносин та схеми управління народним господарством. Пізніше він займався формуванням концептуальних основ промислової політики.

Для активізації досліджень у галузі економічних реформ М. Г. Чумаченко обґрунтував необхідність створення Академії економічних наук України. На установчих зборах 1993 року ухвалено рішення про створення Академії економічних наук України, президентом якої було обрано академіка НАН України М. Г. Чумаченка. У 2003 році М. Г. Чумаченка обирають членом Американської академії економічних наук.

Під керівництвом М. Г. Чумаченка та за його участю розроблені пропозиції щодо економічних перетворень та протидії економічній залежності країни. Він був ініціатором й учасником розробки проектів концепції державної промислової регіональної науково-технічної політики, державного регулювання економіки, реструктуризації промисловості країни.

Зараз М. Г. Чумаченко аналізує управління державним сектором у промисловості, трансформаційні процеси в економіці, здійснення структурної політики, інституційних перетворень, програмно-цільовий метод у бюджетному процесі, пропонує рекомендації з економічної інтеграції країни до ЄС.

Викладацька та методична діяльність. М. Г. Чумаченко постійно приділяв увагу забезпеченню навчального процесу в економічних ВНЗ. Він протягом періоду 1961-1971 рр. був старшим викладачем, доцентом, завідувачем кафедри економічного аналізу, заступником декана обліково-статистичного факультету, деканом факультету планування промисловості, проректором з вечірньої та заочної форми навчання Київського інституту народного господарства.

У період роботи директором Інституту економіки промисловості НАН України він викладає в Донецькому державному університеті та одночасно бере участь у підготовці підручників та навчальних посібників "Теорія управлінських рішень", "Бухгалтерський облік", "Організація, планування й управління діяльністю промислових підприємств", "Функціонально-вартісний аналіз", "Бухгалтерський облік у промисловості".

З квітня 1998 року М. Г. Чумаченко очолює кафедру обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу Київського національного економічного університету. За його ініціативою та участю проведена робота щодо трансформації курсу "Економічний аналіз" до сучасних вимог. За участю М. Г. Чумаченка створена кафедра фінансового менеджменту (зараз - обліку та аудиту) в Донецькому державному університеті управління, яку він очолює.

Микола Григорович бере участь у розробці

збірника тестів з курсу "Фінансовий менеджмент", рецензує "Фінансовий словник", роботи з проблем теорії прийняття економічних рішень, підтримує видання посібників із контролю, ревізії, аудиту і контрольно-ревізійної служби, судово-бухгалтерської експертизи. М. Г. Чумаченко рецензує видання хрестоматії з української економічної думки, видання монографії С. М. Злупка "Економічна думка України (від давнини до сучасності)", видання перекладу українською мовою книги М. І. Туган-Барановського "Основи політичної економії". М. Г. Чумаченко також порушує дискусію про використання економічних термінів, зокрема, "ринкова економіка" по відношенню до сучасного стану економіки України.

Загалом у названих восьми напрямках наукової й освітньої діяльності М. Г. Чумаченко опублікував понад 900 праць (з них за останні 5 років - близько 40) - статей, монографій, навчальної літератури. Вагоме місце М. Г. Чумаченка в сучасному науковому процесі демонструє такий довгий перелік його роботи у вчених радах, редколегіях, комісіях: голова спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора і кандидата наук ІЕП НАН України, член спеціалізованої ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій при Київському національному економічному університеті, Президент Української асоціації регіональних наук, Член секції комітету з питань державних премій України в галузі науки і техніки, голова Наукової ради НАН України з проблем удосконалення планування й управління суспільним виробництвом, член комітету наукової термінології НАН України, член редколегії аналітично-інформаційного журналу "Схід" (м. Донецьк), головний редактор, член науково-редакційної ради журналу "Вісник економічної науки України", голова науково-редакційної ради, член редколегії науково-практичного журналу "Економіка промисловості" (м. Донецьк), член науково-редакційної ради науково-практичного журналу "Регіональна економіка" (м. Львів), член редколегії наукового журналу "Менеджер" (м. Донецьк), член редакційної ради журналу "Фінансовий контроль" (м. Київ), член редакційної колегії українського соціально-гуманітарного журналу "Людина і політика" (м. Київ), член редакційної колегії українського науково-практичного журналу "Економіка підприємств" (м. Київ), член редакційної колегії всеукраїнського бухгалтерського тижневика "Баланс" (м. Дніпропетровськ), член редакційної колегії українського науково-практичного журналу "Бухгалтерський облік і аудит" (м. Київ), член редакційної колегії науково-практичного журналу "Економіка та держава" (м. Київ).

Досягнення відомого економіста-практика, ученого, педагога, видатного науковця й громадського діяча Миколи Григоровича Чумаченка є свідченням його колосальної працездатності.

Від імені редакції журналу ми з великим задоволенням вітаємо ювіляра із значною датою й бажаємо йому багато сил та енергії, успіхів у вирішенні важливих завдань розвитку економіки України.